

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297653392/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Pleye, et got Glas Viin, og et got Selskab – Min Broder kunde let kjende denne Feyl hos mig – Og dersom jeg ikke i den ovenomtalte Morgentrette, var blevet saa opbragt og saavel underrettet om den overhængende Fare som jeg blev, saa var jeg dengang efter al Anseelse virkelig bleven fanget – Min Broder kunde haabe, at jeg af min naturlige Letsindighed havde glemt dette; og det loed, som om han haabede det – Vist er det, at vor Vert, med den største Beredvillighed og Hoflighed, i de faae Dage, som jeg endnu opholdt mig i Hamburg, loed os tilkomme alt det sædvanlige – Og det var vist ingen smaae Ting – Vi spiste daglig inset mindre, end sex Retter Mad, og levede overalt paa lige Foed med den beste Holsteenske Adel, som vi den korte Tid nød den Ære at omgaaes med – Verten havde, som jeg oventil erindrede, allerede engang havt os mistænkte – Og sandt at sige kunde han ikke vel andet end mistænke os – Men hvad havde da hævet denne Mistanke? – Hvorved var han paa nye blevet saa hofflig? – Dette synes at forudsætte; at min Broder mig uafvidende havde aabenbaret ham det heele Sammenhæng – Hvorledes det var, saa talte ingen til mig om den Sag; og jeg fandt det mig meget ubeleiligt og ufornødent at undersøge den nøyere – Jeg formodede deres Hensigter, men jeg vidste mine; og jeg loed mig det smage ret vel; i den Tanke, at enten man vilde lokke eller blot forstrække mig dermed, kunde min Stiffader, naar jeg var borte betale min Regning af min Fædrene-Arv –

Næste Dag gik jeg til Residenten – Jeg sagde ham i Hensigt til min Broder, at han uden Tvivl mig uafvidende maatte være reyst hjem, siden jeg ved al min Eftersøgning ikke kunde finde ham – Han syntes at troe dette – Han gav mig herpaa et Brev med et stort Segl for, til Herr Major Voss i Magdeburg – Han viiste mig en Skipper – Kaprain, som de kalde dem – der just var hos ham, og der om to Dage skulde bringe mig til Lentsen, hvor han lovede, at overlevere mig til Postmesteren, der videre skulde befordre mig – Alting blev fuldkommen aftalt –

Jeg fandt noget besynderligt; og folgelig efter min Tænketmaade noget meget fornøyleligt deri, at den Dag, da jeg skulde seyle til Preußen, om Morgenen; var just den samme, da vi om Eftermiddagen kunde vente Posten fra Kjøbenhavn – Endelig frembrod denne, saa inderlig ønskede Dag, som af sin Natur var, og ved en Hændelse blev en af de meest romanske i min Leve-Tid –